COPENHAGEN

Garanterad absolut ren och den bästa tuggtobak i världen.

Behaglig och varaktig emedan den är tillverkad av den bästa, rika, saftiga bladtobak.

TUGGTOBAK

En kvinnas intriger.

Roman av Marion Crawford.

(Forts. fr. föreg. nr.)

Och under hela denna tid ljöd en sång om lycka i deras öron. Den värld, som de så föga frågade efter, och som hade gjort sig besväret att säga så många ofördelaktiga saker om dem, hade de lämnat oändligt långt bakom sig under sitt nya liv. Då och då erhöll Laura brev från Rom, och Arden fick ett från Ghisleri, innehållande föga nyheter men fullt av vredgade hotelser mot ett slags obestämd fiende, som kunde vara mänskligheten i sin helhet eller också någon enskild person som stod för brevskrivarens ögon. Pietro skrev vanligen på detta sätt. Han nämnde sällan några personer vid namn och detta endast då han hade något fördelaktigt att säga om dem. Detta var ett drag av vad Arden kallade hans absurda förtegenhet och som, absurd eller ej, säkerligen gick till överdrift. Möjligen hade Ghisleri någon gång i sin ungdom fått pröva på de utomordentligt obehagliga följderna av att vara alltför frispråkig och hade då lovat sig själv att aldrig mer ge efter för denna sin svaghet. I alla händelser fann han, att ehuru Arden ibland skrattade åt honom, ådrog han sig dock aldrig några obehag genom att vara förbehållsam, och andra människor hade icke någon benägenhet att göra sig lustiga på hans bekostnad. Det var en lång tid sedan han grälat med någon och då det den gången fick en fredlig utgång anklagade honom världen med all bestämdhet för att vara en likgiltig cyniker, en anklagelse som alls icke störde hans ro. Att folk tänkte om honom så, som de gjorde, var snarare bekvämt för honom än något annat, då resultatet därav var, att man väntade sig mindre av honom än av de flesta andra människor.

Lauras moder skrev kärleksrika brev, fulla av små obetydliga familjenyheter och av omsorg för hennes dotter och Arden. Hon gjorde en mängd frågor angående deras planer för framtiden och uttryckte ständigt sin förhoppning, att de skulle tillbringa den kommande vintern i Rom.

— Vad tänker du om den saken? frågade Laura en dag då de sutto tillsammans på däcket i solskenet.

— Detta är en av de frågor, som du måste avgöra, svarade Arden. Naturligtvis antar jag, att jag bör tillbringa vintern i södern som vanligt. Jag tror inte, att jag skulle kunna uthärda klimatet i England i december och januari. Det finnes en hel mängd förtjusande ställen i södern utom Rom, varest vi skulle kunna slå oss ned för några månader — men i Rom bor ju din mor. Det gör en stor skillnad.

— Du är den förste och förnämste för mig nu, älskade Herbert, sade Laura. Du kommer före min moder så mycket jag älskar henne.

— Älskling! Vad du är god!

Han fattade hennes hand och kysste den ömt.

— Icke hälvten så god, som jag borde vara. Men det är två saker att taga i betraktande, käre Herbert. Först är det, som du säger, klimatet, och så är det en social fråga, varom vi aldrig ha talat — det är allt synes mig ligga så långt borta nu. Först och främst — trives du verkligen i Rom. Befinner du dig alltid väl där, som du gjorde förliden vinter?

— Jag har alltid varit fullkomligt frisk i Rom, och dessutom tycker jag särdeles mycket om den staden.

— Och så har du din vän; herr Ghisleri där också. Jag tror dock icke, att någondera av oss skulle önska stanna en hel vinter hos din moder och styvfader. Vi måste skaffa oss ett eget hem och där föra ett mycket lugnt liv.

— Ju lugnare desto bättre. Är detta din sociala fråga, älskling?

— Nej, svarade Laura, men det står i sammanhang med henne. Det är någonting, varom jag aldrig har talat med dig. Lade du under den första tiden av vår bekantskap någonsin märke till, att jag av ett eller annat skäl icke var lika omtyckt ute i sällskapslivet som andra flickor? Tro inte, att jag gör dig frågor på grund av kränkt fåfänga. Jag vill bara veta, hurudant intryck du hade av saken. Säg mig det öppet — vill du det?

— Naturligtvis vill jag det. Ja, jag märkte det, men jag visste inte, om du var medveten om det. Jag har även försökt ta reda på skälet och jag tror att jag åtminstone till en del har funnit det.

— Har du? frågade Laura plötsligt intresserad. Jag skulle gärna vilja veta det — jag har så ofta funderat på det.

Arden skrattade, lutade sig bakåt i sin stol och seende henne in i ansiktet.

— Det är den galnaste historia jag någonsin har hört, sade han. Jag bör dock icke säga, att jag hört den då jag har gissat mig till den genom vissa smådrag. Man tror, att Savelli är kär i dig och att du uppmuntrat honom. Jag är fullkomligt säker på, att Adéle är svartsjuk, ty jag har med mina egna ögon sett teeken till det.

Han skrattade igen, och nu förenade sig även Laura i hans skratt.

— Tror man det? utropade hon. Stackars Francesco! Att tänka sig, att någon skulle kunna misstänka honom för att vara kär i mig, då han är så utomordentligt lycklig med sin hustru. Och han är alltid så vänlig och brukar alltid komma och förbarma sig över mig, när jag på någon bjudning sitter ensam och övergiven.

— Detta är antagligen den ursprungliga orsaken till historien, sade Arden ännu leende. Tror du, att din mor har vetat om allt det här?

— Nej. Stackars Francesco! Jag kan inte låta bli att skratta.

Denna historia hade Arden satt tillsammans av de bevis, han sett var, som man sett, raka motsatsen till den, som verkligen var i omlopp.

— Jag inser inte, sade han, varför detta grundlösa prat skulle behöva tagas i betraktande om vi ska' tillbringa vintern i Rom. Vad rör det där oss?

— Jo, käre Herbert, ingendera av oss skulle väl vilja återvända till en societet, varest vi icke äro omtyckta. Som du säger, finnes det ju en hel mängd andra ställen och vad min mor angår, kan hon ju komma och hälsa på oss och stanna hos oss någon tid.

— Menar du verkligen, Laura, att vår ställning i Romu icke skulle bli sådan, som den bör vara? frågade Arden litet överraskad.

— Nej, alldeles inte: jag menar bara, att vi antagligen inte komma att bli medelpunkten i den glada världen.

— Men det bryr sig ingendera av oss det ringaste om.

— Inte det ringaste. Vi äro vår egen värld, du och jag — äro vi icke?

Efteråt tänkte Laura mycket på vad Arden hade omtalat för henne och försökte med ledning därav få förklaring på alla de oräkneliga detaljer, som hade visat henne, att hon icke var allmänt omtyckt.

Men det lyckades henne endast till en del.

Om en sak blev hon nästan alldeles säker och det var, att Adéle var hennes fiende och att hon måste taga sig till vara för henne.

Det var med uppriktig saknad det unga paret lämnade yakten. De hade vant sig att anse den som sin ständiga bostad och att önska att den så måtte förbliva.

Laura såg dock att Ardens hälsa förbättrades igen när de nådde ett svalare klimat. I England välkomnades de av Ardens broder markisen med en underlig blandning av hjärtlighet och stelhet; den senare låg dock endast på ytan medan den förra känslan var sann och uppriktig såsom Arden genast förklarade för sin hustru.

Vistelsen å ett engelskt gods var något alldeles nytt för henne och hade det icke varit för det avskyvärda väder som gjorde detta år ryktbart, skulle hon funnit särdeles stort behag däri. Under dessa regndagar, då man alltjämt var stängd inom hus, förlorade Arden sin aptit, han förkylde sig gång efter annan och blev allt mer och mer blek.

Laura greps småningom av oro för hans skull och förrubblade sina omsorger. Det blev henne slutligen klart, att han måste resa söderut igen om hans hälsa skulle kunna återställas.

— Låt oss resa, Herbert, sade hon en dag. Du ser inte frisk ut, och jag tror inte att vi få återse solen, förr än vi komma ned till södern.

— Ja, jag är inte frisk, svarade Arden, men jag kryar nog upp mig igen, när vi komma till Rom.

Han syntes taga det för avgjort att Rom skulle bli målet för deras resa, och på det hela taget var Laura glad däröver.

Det blev icke någon lätt resa för någondera av dem. Arden var nu avgjort sjuk och behövde omvårdnad, medan Laura själv var så nervös och orolig för hans skull, att hennes hand ofta darrade häftigt, när hon slätade ut kudden åt honom eller gav honom något att dricka. Då hennes mans gamle betjänt uppmanade henne att anskaffa en sjuksköterska, för att hon särskilt under resan skulle få någon vila, svarade hon milt.

— Nej, Donald, vi få icke låta hans lordskap veta, huru sjuk han är. aHn blir nog frisk igen, när vi komma till Rom.

I sinom tid nådde de sin resas mål och togo sin bostad i idet gamla hus, som är känt under namnet Tempietto och ligger just där, varest Gregonianna- och Stiztinagatorna mynna ut i torget Trinita de Monti.

SJÄTTE KAPITLET.

Under tiden tillbrakte en del andra personer, som omnämnas i denna historia, ett väl mindre idylliskt men antagligen mycket mer tillfredsställande liv för dem själva. Den lilli vicemte de Bompierre hade överflyttat sin uppmärksamhet från markisinnan di San Giacinto till donna Maria Boccapadulli, markisinnan som älskade sin man, tycktes icke alls fästa sig härvid, utan stod fortfarande på den bästa fot med donna Maria till dennas utomordentliga tillfredsställelse.

Grevinnan Dell'Armi ådrog sig mer uppmärksamhet än förut, emedan någon hade satt igång en historia, att greve Dell' Armi nästan var vansinning av svartsjuka och att han hade slagit henne flera gånger. I verkligheten förhöll de sig dock så, att greven icke ett strå frågade efter sin hustrun oc hde få gånger han sammanträffade med henne endast talade med henne om väder och vind. Han hade gift sig med henne för att få pänningar, icke för något annat, men sorgligt nog var grevinnan i början av deras äktenskap vansinnigt kär i sin egen man. Men då han tillbakavisade hvarje närmande från hennes sida hade han efter fem år under vilka den olyckliga kvinnan lidit förfärligt och gjutit otaliga tårar, den tillfredsställelsen att finna hon icke längre älskade honom. Då han vidare märkte, att hon visade Ghisleri ett visst tillmötesgående tyckte han, att hon i detta val hade visat mycket god urskillning, då det var väl bekant, att Ghisleri var en mycket diskret man. Han skrattade gott, då en dam berättade för honom, att han ansågs vara en svartsjuk man.

Men alla övriga bevakade Maddalena och Pietro med livligt intresse. De hade tvistat, eller de hade forsonats, de hade icke dansat med varandra under en hel vecka, eller de hade dansat en vals och därpå, omedelbart efter, en kadrilj. Där funnos ändlösa ämnen till funderingar och utan att komma till något resultat, utan all ände, men som vanligt. Ghisleri var absolut tystlåten, och Maddalena var en mycket stolt kvinna, som gjorde sitt bästa, för att icke någon måste misstänka, att förhållandet mellan henne och henes man icke var det bästa. För närvarande var hon också olycklig av en helt annan anledning. Adéle Savellis senaste försök att bringa lord Herbert Arden i vanrykte hade till en del havt framgång, men det hade också havt en annan följd, som Adéle icke visste av, men som, om hon känt till den, skulle ha berett henne ännu större tillfredsställelse. Det hade nästan förorsakat en tvist mellan Ghisleri och grevinnan.

Man torde erinra sig, att den senare hörde historien av donna Marie Boccapaduli under påskveckan. Hon var då mer olycklig än vanligt. Hon kände ett slags avsky för sig själv och det liv hon förde. Donna Marias historia upprörde henne, ty alla förekommo henne just då så falska — även Ghisleri. Hon brydde sig icke ens om att fråga sig, om det var sannolikt, att han kunnat sålunda med berått mod förråda sin vän. Hade han gjort det, kunde han även vara i stånd att förråda den kvinna han älskade.

"Är det sannt, att ni har talat med donna Adéle Savelli om er vän Arden?" frågade hon honom en afton, då de råkats.

— Alldeles sant, svarade Ghisleri i likgiltig ton.

"Skulle ni ha någonting emot att tala om för mig, vad ni sade? frågade grevinnan med en skarp blick och en föraktfull min.

"Icke det ringaste sade Ghisleri kallt.

Han redogjorde därpå för samtalet för så vitt han kom ihåg det.

— Skall jag tro henne eller er? frågade grevinnan.

— Som jag talar sanning är det väl så gott att tro mig."

"Och ehuru skall jag veta om ni talar sanning både nu och eljes? Varför skall jag tro er?"

"Det vet jag inte", svarade Ghisleri. "Jag skulle bara bra gärna vilja veta, om ni i allmänhet tänker tro mig för framtiden eller icke. Om ni inte gör det, behöver jag inte säga någonting, antar jag."

"Ni skulle inte vara så ond på mig nu, om er berättelse vore sann", sade grevinnan med ett tvunget skratt.

"En man har fulla skäl att bli misslynt, när han kallas för lögnare, även om det är av den dam," replikerade Ghisleri.

— Och ni gör inte det ringaste försök att försvara er själv?

"Inte det ringaste. Varför skulle ni tro mitt försvar mer än min tydliga förklaring? Men vet ni, att ehuru ni gjort mig en hel mängd frågor, har ni ändå inte sagt mig, varför jag anklagas."

"Ni anklagas för att ha sagt," svarade grevinnan, blickande honom rakt i ögonen, att er vän lord Herbert Arden har för vana att dricka för mycket. Är det vackert att ha sagt det?

— Som jag har talat om för er, svarade han, allt vad jag har sagt, säger jag icke någonting blodet steg honom åt huvudet.

Ghisleris ansikte mörknade och mer. Blott detta — om ni har någon känsla av rättvisa kvar, vilket jag börjar att betvivla — så fråga San Giacitto om han anser det sannolikt, att jag skulle ha sagt något sådant. Jag tänker, att ni skall tro honom.

— Jag tror ingen enda. Och dessutom kan han endast vittna om er karaktär och säga att påståendet är orimligt. Naturligtvis skulle han göra det. Männen försvara alltid varandra mot kvinnorna.

— Han kan säga er mer, om han vill, svarade Ghisleri.

— Om han vill, ja. Om han inte säger mig någonting kommer ni att påminna mig om det förbehållet, och säga, att han inte vill. Huru ni alltid arrangerar allting på förhand för att bereda er ett smyghål att komma undan.

De sågo icke varandra nu på ett par dagar. Grevinnan hade nästan beslutat att icke alls tala med San Giacinto och Ghisleri började tänka att hon för alltid ämnade bryta med honom. Men genom ett tillfälle fann dock grevinnan sig själv en afton samspråkande om ämnet med San Giacinto. Hon fick då veta, att den man, som hon anklagade för att ha förrått sin vän, hade till hans försvar trotsat ett helt rum fyllt av män. Hon ångrade nu, vad hon hade gjort och svor att hämnas på Adele Savelli.

I sinom tid gick påsksäsongen till ända och utlänningarna samt de flesta romare lämnade Rom. Grevinnan Maddalena reste på besök till sin fader i ärheten av Florens men Ghisleri stannade kvar i huvudstaden. Ehuru han hade börjat restaurera sitt gamla slott och att år för år åter köpa del av sina förfäders forna egendomar kände han dock nu ingen dragning dit. En dag fick han höra, att Arden var sjuk. Han blev allvarsamt sorgsen häröver och önskade att han kunnat fara upp till sin vän i England men han var nu förhindrad.

Så kom hösten igen och när Ghisleri efter en tids frånvaro från Rom återkom dit, fann han Ardens redan installerad i Tempietto. Ardens utseende ingav oro; han kände på sig nästan genast att hans vän var livdömd. Denne man som allmänt ansågs vara utan alla känslor tillbrakte åtminstone en sömlös natt välvande i sitt sinne de mångfaldiga möjligheter mellan liv och död. Morgonen därpå begav sig Ghisleri till Ardens och anhöll att få tala med lady Herbert Arden. Lauras ögon voro onaturligat stora och djupt liggande, nästan insjukna tyckte Ghisleri, och hon hade blivit mager och blekare än vanligt.

Han satte sig på den stol, hon anvisade honom nära kaminen och stirrade några sekunder tankspridd in i lågorna. Slutligen såg han upp.

Laura kastade ett nervöst ögonkast på den besökande. Hon kunde icke förneka, vad han sagt, ty hon kände en dödlig ångest både dag och natt.

— Det är mycket naturligt, fortfor Ghisleri, anslående en gladlynt ton. Men jag tror inte, att det finnes något allvarsamt skäl att befara en hotande fara. Jag har känt Arden i många år och jag vet, att han även förut ofta har varit sjuk.

Laura kastade ett nervöst ögonkast på Pietro, men såg nästan ögonblickligen bort igen. Det låg ett uttryck av rädsla över hennes ansikte som om hon fruktade något oväntat. Kanhända var hon rädd för att allt för mycket tro på Ghisleris tröstegrunder.

—Men ändå, fortfor han, tjänar det ingenting till att förneka, att han nu är mycket sjuk. Förlåt mig om jag förefaller efterhängsen. Jag älskar honom naturligtvis inte som ni gör men vi ha varit mer eller mindre goda vänner under dessa många år.

— Mer eller mindre goda, vänner! upprepade Laura i en besviken ton. Herbert kallar er för sin bäste vän.

— Han har nog flera bättre vänner än jag, tänker jag," svarade Ghisleri lugnt. Men jag har med säkerhet aldrig tyckt om någon man så mycket som jag håller av honom. Detta är orsaken, varför jag har kommit hit i dag. Tror ni inte, att han borde noggrannt undersökas av någon specialist?"

"Jag har tänkt på det," svarade Laura. "Naturligtvis kommer en läkare hit för var dag, men jag tror icke, att han är så synnerligen skicklig. Men jag är rädd, att en konsultation skulle oroa Herbert."

"Det behöver inte bli fråga om en sådan. Vill ni lita på mig i den här saken?"

Laura såg på honom. Han kände plötsligt den där gamla nästan oförklarliga, skrämda motviljan mot honom, som sedan länge var henne så välbekant, och hon besinnade sig en stund, innan hon svarade.

"Kunde jag inte styra om det själv?" frågade hon plötsligt. "Det skulle synas mer naturligt."

Ghisleris ansikte fick småningom en kall prägel, och han stirrade in i den brinnande brasan.

"Jag trodde att jag skulle vara i stånd att hjälpa er", sade han. "Har ni några särskilda skäl för att misstro mig, som ni gör, lady Herbert?"

Det ryckte till i Lauras ansikte. Hon var icke ond, men hon var sorgsen över att hon visat honom, vad hon tänkte, och det var svårt att sanningsenligt besvara hans fråga, då hon icke var fullt säker på om hon hade någon orsak att betvivla hans uppriktighet eller icke. I närvarande fall hade hon helt säkert icke någon orsak därtill.

"Jag skulle aldrig misstro er, då det är fråga om Herbert", sade hon efter en stunds tystnad.

"Det förefaller mig bara, som jag sade, mer naturligt att jag skulle tala med honom och laga, att en specialist bleve tillkallad.

"Mycket sannt. Förlåt mig, såsom jag redan förut har bedt er, om jag har synts efterhängsen. Jag skall komma och hälsa på er man i eftermiddag."

Följden av detta samtal var, att Laura, som nu blivit ännu mer orolig än förut, då hon funnit att även Ghisleri var orolig, talade med Arden om nödvändigheten att rådfråga en bättre läkare: hon meddelade honom detta med all den kärleksfulla finkänslighet, som stod till buds, och Arden samtyckte, utan att visa någon motvilja därför, att en läkare med stort anseende skulle undersöka honom. Denne tog sig en grundlig betänketid, innan han yttrade sin mening, och förklarade slutligen för Laura, att hennes man hade lungsot och sannolikt icke skulle leva ett år. Laura hade icke trott att det var möjligt att lida så, som hon led i detta ögonblick, och det dröjde länge, innan hon kunde hämta sig tillräckligt för att gå in till Arden. Det var naturligtvis omöjligt att meddela honom, allt vad doktorn hade sagt. Hon yttrade bara, att hans lungor voro ömtåliga och att han måste vara mycket försiktig.

—Jag tycker mig alltid vara mycket försiktig, sade lord Herbert tåligt.

Hon såg på honom och märkte för hundrade gången, hur sjuk han såg ut. Hon försökte att vända sig hastigt och lämna rummet, men hon kunde icke. Plötsligt bröto tårarna lidelsefullt fram och hon föll på knä bredvid stolen och slingrade sina armar omkring hans bräckliga lilla kropp.

— O, Herbert, min älskade — min älskade! snyftade hon.

Då visste han, att han var dömd. Hade hon älskat honom mindre, skulle hon bättre hava kunnat bevara hemligheten. Men han var ännu modig.

— Gråt icke, min älskade, gråt icke! sade han, smekande hennes nattsvarta hår med sin genomskinliga hand. Du får inte tro de där dumma doktorerna. Jag har varit sjuk flera gånger förut.

Men skadan var nu skedd, hon visste, att hon hade åstadkommit den, och detta ökade hennes samvetsförebråelser. Oaktat sitt mod blev Arden nedstämd. Nästa gång Ghislerii såg honom, var han mycket sämre. Laura gick ut och lämnade dem på tu man hand.

— Har någonting oroat dig, frågade Ghisleri. Du ser trött ut.

Arden låg tyst en lång stund, och hans vän visste, att han noggrannt övervägde sitt svar.

— Ja, sade han slutligen, det är någonting, som i högsta grad har oroat mig. Jag litar på, att du icke säger någonting — aldrig säger någonting ens till min hustru — om det, som jag nu ämnar säga dig — i synnerhet om någonting skulle hända.

— Jag skall aldrig tala om det, svarade Pietro allvarligt.

— Jag vet, att du inte skall göra det. Det var två läkare häromdagen. Naturligtvis voro de mycket försiktiga, att tala om för mig, vad de funno, men jag har ändå gissat det. Du vet hur sanningskär min hustru är: hon kunde inte neka, när jag ställde frågan direkt till henne. Det är alldeles slut med mig, min käre gosse, och jag vet det. Jag har lungsot. På sin höjd kommer jag att leva ett år.

— Jag tror inte ett ord av det utropade Ghisleri med ovanlig hetta. Du ser alldeles inte lungsiktig ut.

J— Läkaren är en skicklig specialist, sade Arden lugnt, men detta är icke allt. Jag är så lycklig — jag är så lycklig i många avseenden ännu — att jag är nog svag att klänga mig fast vid livet, sådant det är. Men det någonting annat, Ghisleri. Jag visste, att jag var sjuk, och jag visste att det var fara på färde: men det är någonting annat; jag hade hoppats få se mitt barn, även om jag inte mer — förstår du? Sådant är alltid ärvtligt.

En dödlig blekhet lade sig över Ardens ansikte, och hans klara bruna ögon förlorade ett ögonblick sitt lugn. Det ryckte nervöst i hans ansikte, och han fattade hårt med händerna tag i stolens armstöd. Ghisleri såg mycket allvarsam ut.

— Jag upprepar min åsikt, att doktorn fullkomligt misstagit sig. Det vore knappast första gången, som en läkare begått ett sådant misstag. Lungsiktiga pläga inte förhålla sig så som du. De tycka alltid, att de må bra ända till det sista. De hosta jämt på ett sätt, varpå man icke kan misstaga sig, och de hava en förträfflig aptiit. Med dig är det annorlunda.

— Men han undersökte mig så noggrannt, invände Arden, utan att han tyckte sig se en stråle av hopp.

— Jag kan inte hjälpa det. Han har misstagit sig.

Samma afton telegraferade Ghisleri till en europeisk namnkunnig läkare i Paris, som han kände, att denne, om möjligt, genast skulle komma till Rom sak samma vad det skulle komma att kosta. Fyrtioåtta timmar senare satt den stora mannen med Ghisleri i dennes rum.

— Jag skall be att få presentera er som en vän, sade Pietro. Jag har telegraferat till er på mitt eget ansvar.

(Forts.)

Doktorn smakade på den. "Hela min familj, mig själv inbegripen," hade ett svårt anfall av spanska influensan", skriver herr Albert O. Pederson i Abbey, Sask., men D:r Peters Kuriko lindrade symptomen och hjälpte oss att fort komma över denna sjukdom. Vår doktor smakade på er Kuriko och sade att den visst och sant var att bra läkemedel och att den innehöll den rätta sortens örter". Berett av rena, äkta örtsafter har detta gamla familjeläkemedel bevisat sitt värde, när andra mediciner ha svikit. Rättänkande läkare ha även erkänt dess utmärkta egenskaper. Det kan ej erhållas på apoteken; speciella agenter förse allmänheten därmed direkt. Skriv efter den intressanta skildringen om upptäckten därav till D:r Peter Fahrney & Sons Co., 2501 Washington Blvd., Chicago, Ill.; den sändes gratis på begäran.

Levereras tullfritt i Canada.

L-B HAIR TONIC

Vi övertyga mer folk var dag, att vår produkt framkallar nytt hår. Om ni är flintskallig eller förlorar ert hår, skall det gagna er att försöka det. En flaska varar en månad och ger er ny hårväxt. Om er apotekare ej har det sänd $2.20 till oss och vi sända er en flaska genast. Adress:

L. B. HAIR TONIC,
Dept. A, 695 Furby St., Winnipeg.

Elektriskt arbete
Elektriska anordningar.
Elektriska tvättmaskiner — installering — Elektriska spisar — Reparationsarbete utföres
THE ELECTRIC SHOP
C. T. KUMMEN, Sekr.
Skriv på svenska. Winnipeg.
187 PORTAGE AVE.

Rikliga portioner, fin föda, moderata priser, kvick betjäning. Finaste restaurant och kafé i Winnipeg.
DOMINION CAFE
515 Main St., Winnipeg.
Tel.: A 6667.

När ni behöver glasögon besök
Fowler Optical Co., Ltd.
f. d. Royal Optical Co.
340 Portage Ave., Winnipeg.

Queen Maze
Vetenskaplig palmist
och frenologist omtalar utan frågor namn, data, fakta och siffror. Hennes läsningar äro underbara samt erkända för att vara av högsta slag. De äro ej till för att tillfredställa nyfikenhet utan för att ge sanningssökande verklig tillfredställelse. Tid: 10 f. m. till 9 e. m. Suite 15.
Över Bijou Theatre, 494 Main St.

SCANDIA AND ABINGDON HOTELS
Abingdon Square, 8th Ave., Near 12th Street, New York.
Bästa hotell för den resande skandinaviska publiken. Alla modärna fordringar för 2:dra och 3:dje klassens passagerare
REKOMMENDERAS AV LEDANDE ÅNGBÅTSBOLAG
Passagerare mötas på järnvägsstationen i New York vid ankomsten.

Gynna Svenska Canada-Tidningens annonsörer

Ögon undersökas och glasögon anpassas.
Bernard H. Loepky
Optiker
Suite 212, Avenue Block, 265 Portage Avenue, Winnipeg.
Kontorstid: 9 f. m. till 6 e. m.
Tel.: A 3625.

Sänd edra klockor för reperation till oss. Mail orders expidieras snabbt och billigt. Allt slags guldsmedsarbete. Stort lager av ur, ringar etc.
Dominion Jewelry Store,
242 Logan Ave., Winnipeg.

Dr. L.E. LOVEGREN
Skandinavivsk tandläkare
Kontorstid: 8:30 till 5:30
Tel.: A 8323
Main & Market Sts.
Nära City Hall.

Kontorstel. A 1633 Bostadstel. B 777
DR. C. J. MONTGOMERY
Öga, öra, hals och näsa, hjärta och lungor
Ste. 2 och 3, Clarendon Block.
Mitt emot Eaton's.
Winnipeg, Man.

Dr. S. C. PETERSON
Specialist — Hud-, Köns-, Urin- och Veneriska sjukdomar.
401 McArthur Bldg.
211 Portage Ave.
Kontorstid: 10—12; 3—5; 7—8.
Telefon: A 4166

DR. J. G. MUNROE
Hud-, köns- och urinsjukdomar.
Hörnet Main St., & Alexander Ave.

Kontor: 401 Boyd Building; Tel.: A 3521
Bostad: 46 Alloway Ave.; Tel.: B 3158.
DR. M. B. HALLDORSON
SPECIALITET: LUNGSJUKDOMAR
Kontorstimmar: 11 till 12 f.m.; 2 till 6 e.m.

Emil Löfvendahl
Svensk urmakare
Expert reperation av klockor. Orders från landsorten expidieras omsorgsfullt.
500 Talbot Ave., Elmwood, Winnipeg, Man.

Skandinavisk Advokat.
J. Harvey Hearn, B. A. LL.B.
Sakförare och Advokat,
Notaris Publicus.
Pängar till utlåning.
Inkassering med prompt uppgörelse
Wadena, Sask.

Kontorstel.: A 3659 Bostadstel.: St. John 887
Dr. T. Glen. Hamilton
KIRURG
210—212 Somerset Bldg., Winnipeg, Man.

DR. BRANDSON
LÄKARE
Kontor: 701 Lindsay Building
Kontorstimmar från 2 till 4 endast eftermiddagen.
Bostadstelef.: A 7067 — A 7122.

SKANDINAVISKE ADVOKATER
ROTHWELL, JOHNSON & BERGMAN
211 McArthur Bldg.
Telefon: Main 4503 og 4504
P. O. Box 1656.
WINNIPEG MANITOBA

Kontorstel.: A 4963
Bostadstel.: Sh. 5736
Skandinavisk Advokat
W. J. Lindal, B. A. L. L. B.
Jurist, solicitör etc.
Lärare Manitoba Law School
1207 Union Trust Bldg., Winnipeg.

A. Y. HILL FUR CO.
Tillverka Pälsvaror.
Orders per post ägnas särskild uppmärksamhet, och utföras skyndsamt.
414 BOYD BUILDING

PATENTER
Trade Marks — Copyrights.
Fetherstonhaugh & Co.
Den gamla etablerade firman 36—37 C. P. R. Building
Hörnet av Portage & Main St.
Winnipeg.
Vi kunna på det bästa rekommendera denna gamla och välkända firman. Skriv efter upplysningar.

Köp edra möbler och husgeråd
på samma sätt, som ni köpte ert hus — men med den ytterligare förmånen av ingen ränta och ingen extra kostnad av något slag. Råd givas gärna.
J. A. BANFIELD
Pålitlig möbelaffär för hemmet
492 Main St. Tel.: N 6667

TEL.: A 3965
Mc Donald Transfer Co.
ÖPPET DAG OCH NATT
52 AUSTIN St.
Mitt emot C. P. R. Depot Winnipeg.

Rego Cream Separator
Den finaste svenska maskin på marknaden.
Skriv efter katalog.
Vi föra ett komplett lager av Judson motorer och reparationsdelar.
J. F. McKENZIE CO.
Galt Bldg. Winnipeg

Henry Brothers Limited
277 Smith St.
Rengöring och färgning.
"Tillfredställelse säker"
Tel.: N 1151 4 telefoner.

MORRISON, EAKINS FINKBEINER & RICHARDSON
Advokater etc.
Specialitet: sädeslagar, kriminallag och järnvägslag.
240 Grain Exchange, Winnipeg, Man.

Bröllopsbuketter
Lösa blommor och krukväxter
Begravningskransar
CHICAGO FLORAL CO.
Tel.: A 4791 340 Portage Ave.
WINNIPEG.

Mme RAWNEY
Vetenskaplig Palmist Frenologist
Kan konsulteras om alla livets skiften: affärer, kärlek eller bekymmer samt med samma grad av känsla och förtroende, som ni konsulterar er advokat, läkare, bankir eller mæklare. Jag är troligen den största experten bland min profession. All läsning garanterad. Tid 10 f. m. till 9 e. m.
470 Main Street
2 Baker Block. Hörnet Bannatyne
För att hjälpa dem i nöd ger jag mina tjänster fritt.

Edra ögon
Ett hälsosamt, rensande uppfriskande och helande Lotion-Murine för rodnad, ömhet, granulation, klåda ögon och ögonlock. 2 droppar efter biografbesök, automobilresor och golf skola vinna edert förtroende. Fråga eder apotekare efter Murine, då edra ögon kräva vård. M-13.
Murine Eye Remedy Co., Chicago

DR. MARTELS KVINNOPILLER FÖR KVINNLIGA SJUKDOMAR.
25 års standard för uppskjuten och smärtfull menstruation. Förseglat tennpaket, alla apotekare eller direkt per post. Pris $2.00. Knickerbocker Remedy Co., 71 E. Front St., Toronto, Canada.

Partridge & Halliday, Ltd.
Rörläggare & Värmeledningsentreprenörer
Tel.: A 1529 174 Lombard St.
Winnipeg